

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กระแสสังคมโลกยุคใหม่ ซึ่งเป็นโลกของการสื่อสาร ไร้พรมแดน เด็กไทยชายหญิง กำลังเติบโตด้วยค่านิยม ของการมีเพศสัมพันธ์เสรี โดยขาดความตระหนักในความรับผิดชอบ และการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย ซึ่งนำมาสู่ปัญหาสังคมมากมาก ไม่ว่าจะเป็นอัตราการทำแท้งที่สูงขึ้น จำนวนเด็กถูกทดสอบทั้งและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะโรคเอชสีที่เพิ่มสูงขึ้น ในกลุ่มวัยรุ่น ปรากฏการณ์เหล่านี้แสดงถึงทัศนคติของเด็กวัยรุ่นสูง ใหม่ต่อเรื่องเพศที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของปัญหาที่ตามมา ถ้าหากเราไม่รู้ทัน(สถาบันรามจิตติ กระทรวงวัฒนธรรม, 2548 : 45)

ผลการสำรวจพฤติกรรมทางเพศเด็กไทยของสถาบันครอบครัวไทยตามโครงการ “อดเปรี้ยวไวกันหวาน” พบรดับเลขที่น่าเป็นห่วงว่า เด็กไทยมีแนวโน้มที่จะมีประสบการณ์ทางเพศในช่วงอายุที่น้อยลงเรื่อยๆ จากการสำรวจเมื่อปี 2544 เด็กจะเริ่มมีประสบการณ์ทางเพศ เมื่ออายุ 16-17 ปี และในปี 2545 อั้ยุในอายุ 13-14 ปี และในปี 2546 จะมีช่วงอายุเพียง 9-10 ปี ขณะที่สถิติการทำแท้งในเด็กก็เพิ่มขึ้นจำนวนมาก มีตัวเลขยืนยันว่า เด็กมีการทำแท้งถึงปีละ 3 แสนคน และแต่ละวันมีเด็กแรกเกิดถูกทดสอบทึ้งถึง วันละ 8 คน (หนังสือพิมพ์ป่าวัด ศุกร์ที่ 30 น.ค. 2547. 16) และตัวเลขที่น่าเป็นห่วงก็คือ จากสถิติของกระทรวงสาธารณสุขชี้ว่า แนวโน้มของอายุผู้ติดเชื้อ เอช ไอ วี รายใหม่จะอายุน้อยลง ระหว่าง 15-16 ปี(หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ จังหวัดที่ 10 ก.พ.2547 : 5) ตัวเลขสอดคล้องกับผลการวิจัยโครงการ “ดูเริกซ์ โกลบัล เซ็กซ์ เชอร์เรย์ 2000” เสนอภาพรวมเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกมีสูงถึง 41 % ขณะเดียวกัน 70 % ของวัยรุ่นต่างกล่าวการติดเชื้อ เอช ไอ วี และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รวมถึงการตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์

จากการวิเคราะห์ผลการตั้งครรภ์และคลอดบุตร ไม่พึงประสงค์ระหว่างประเทศไทย กับญี่ปุ่น เกาหลี จีน สิงคโปร์ และกัมพูชา ประเทศไทยมีอัตราการตั้งครรภ์และคลอดของเด็กวัยรุ่นสูงถึง 70 ต่อพัน ขณะที่ประเทศไทยมีอัตราต่ำกว่า 15 ต่อพัน โดยร้อยละ 14.7 ของเด็กวัยรุ่นไทยที่ตั้งครรภ์เป็นการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 10 ที่องค์การเด็กและเยาวชนแห่งชาติกำหนด

อนามัยโภกภัณฑ์ และแนวโน้มเด็กหญิงอายุต่ำกว่า 15 ปี ตั้งครรภ์และคลอดบุตรเพิ่มมากขึ้น ระหว่างปี พ.ศ. 2544 ถึง พ.ศ. 2550 อย่างต่อเนื่องในทุกภูมิภาค แต่พบมากในภาคเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง ผู้มีอายุน้อยที่สุด คือ 10 ปี (จิรากรณ์ ประเสริฐวิทย์, 551) ผลการวิจัยของตัวแทนเยาวชนจากเวทีสิทธิเด็ก พบว่า ปัญหาวัยรุ่นท้องโดยที่ยังไม่พร้อมมีเพิ่มมากขึ้น โดยแม่ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี มีถึง 10,000 คน ในปี 2551 นำไปสู่การทำแท้งคิดเป็นร้อยละ 46.8 ของผู้หญิงทำแท้งที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี รวมถึงปัญหาเด็กกฎหมายดิบก่อให้เกิดความเสียหาย 800 คน การมีเพศสัมพันธ์ในช่วงอายุที่น้อยลง โดยผู้ชายต่ำสุดอายุ 9 ปี และผู้หญิง 10 ปี รวมถึงปัญหาการบุ่มซึ่งที่มีเด็กต่ำกว่า 15 ปีตกเป็นเหยื่อเฉลี่ยสูงถึงวันละ 2 ราย (ไทยรัฐ, 20 พฤษภาคม 2552.)

เมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2554 กระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศก 04256/748 ได้มอบนโยบาย
การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ป้องกันและแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนตั้งครรภ์ไม่พร้อม โดย
ดำเนินงานเบ็ดพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 26 ได้แจ้งให้โรงเรียนในสังกัดดำเนินงานตาม
การกิจของหน่วยงานขององค์กรหลักที่สอดคล้องตามยุทธศาสตร์ ซึ่งมีสาระสำคัญ โดย
สถานศึกษา ต้องให้ความรู้และสร้างความตระหนักให้นักเรียนมีทัศนคติ ค่านิยม และ^๑
พฤติกรรมที่สอดคล้องกับสังคมและวัฒนธรรมไทย เช่น การรักนวลดส่วนตัว การมีพุทธิกรรม
ที่เหมาะสมกับวัย การร่วมอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย และเห็นคุณค่าทางเพศ จัดให้มีหลักสูตร
เกี่ยวกับ อนามัยเจริญพันธุ์ เพศศึกษา บทบาทความสัมพันธ์ของหญิงชาย คุณธรรมจริยธรรม
และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเหมาะสมกับเด็กเยาวชนในแต่ละช่วงวัย เพื่อป้องกันการมีเพศ
ก่อนวัยอันควร และการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่มีการคุ้มกันเดิม ในขณะเดียวกันสถานศึกษาต้อง^๒
พัฒนาหลักสูตร วิธีสอน หรือจัดกิจกรรมต่างๆเพื่อผสานการสอนวิชาเพศศึกษาและ
บทบาทความสัมพันธ์ของหญิงชาย เข้ากับมิติของสังคมและวัฒนธรรม เพื่อให้เด็กและ
เยาวชน ตระหนักและมีพุทธิกรรมทางเพศสอดคล้องกับมิติทางสังคมและวัฒนธรรมไทย จัด
ให้มีการฝึกทักษะแก่ผู้สอนวิชาเพศศึกษา เพื่อให้สามารถถ่ายทอดความรู้แก่เด็กและเยาวชนแต่
ละช่วงวัย ได้อย่างเหมาะสม และต้องปรับเปลี่ยนทัศนคตินิคุลภาครด้านการศึกษาให้มีความ
เข้าใจเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน เพื่อให้สามารถให้คำปรึกษา
ชี้แนะ และความคุ้มพุทธิกรรมที่ไม่เหมาะสมอันจะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่มีการป้องกัน^๓
และการตั้งครรภ์ไม่พร้อม ครูผู้สอนควรให้ทักษะชีวิตเพื่อให้นักเรียนรู้จักการป้องกันตัวเอง
จากการถูกกระทำการล่วงละเมิดทางเพศ หรือกรณีถูกล่วงละเมิดทางเพศแล้ว สามารถขอความช่วยเหลือที่
เหมาะสมเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมหรือได้รับคำชี้แนะ กรณีตั้งครรภ์จากการล่วงละเมิด
ทางเพศในการเลือกการตั้งครรภ์ต่อ หรือยุติการตั้งครรภ์ที่ถูกต้องตามกฎหมายต่อไป

สนับสนุนให้โรงเรียนให้การศึกษาอบรมแก่เด็กนักเรียนชายให้เห็นคุณค่าทางเพศ มีความรับผิดชอบเมื่อต้องเป็นพ่อวัยเยาว์ในขณะเรียน และร่วมกันดูแลบุตรให้ดีที่สุด สามารถปรับตัวให้ได้มีอัตติภาพในสถานะที่ยังไม่พร้อม ที่สำคัญต้องให้ความรู้แก่ผู้ปกครองนักเรียนให้เข้าใจถึงพัฒนาการในแต่ละช่วงวัยของเด็ก เป็นผู้ให้ความรู้เรื่องเพศ และบทบาทความสัมพันธ์หญิงชาย เพื่อให้เด็กสามารถปรับตัวและวางแผนตัวได้อย่างเหมาะสมเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรเฝ้าระวังและติดตามเด็กและเยาวชนในสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มเสี่ยง เช่น เด็กและเยาวชนที่อยู่ในครอบครัว หรือมีพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนในสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มเสี่ยง เช่น คำแนะนำ และสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับการยับยั้งชั่งใจ และการคุ้มกันเด็กทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้สถานศึกษาควรจัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนในโรงเรียนที่เป็นมิตรและเข้าถึงได้ง่ายเพื่อป้องกันและแก้ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมระหว่างเรียน ในลักษณะ ให้สถานศึกษาเปิดโอกาสให้แม่เยาว์กลับไปศึกษาต่อหรือจัดการศึกษาทางเลือกเพื่อให้ได้รับ การศึกษาอย่างต่อเนื่อง กรณีไม่สามารถกลับไปเรียนได้เต็มเวลา และสถานศึกษาต้องร่วมเป็นภาคีเครือข่ายในการผลักดันให้คณะกรรมการคุ้มครองเด็กจังหวัดและท้องถิ่น เป็นกลไก ป้องกันและแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนตั้งครรภ์ไม่พร้อมในระดับจังหวัดและในชุมชน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขตที่ 26, 2554 : 27)

จากนโยบายดังกล่าว ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู หรือชุมชน ควรมีส่วนร่วมในการ ป้องกัน เสริมสร้าง ภูมิคุ้มกันวัยรุ่น จากถ่ายทอดเพศ และเสริมสร้าง อนามัยทางเพศที่ดี จังหวัดทำความเข้าใจและแสวงหาความรู้ โดยเฉพาะสถานศึกษาที่มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยตรงกับการส่งเสริมพัฒนาองค์กรในการดำเนินการจัดการความรู้ เพื่อให้คนในองค์กรและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้ใช้การจัดการความรู้เป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหา การพัฒนา พัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมทุกฉบับ ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 29 ให้สถานศึกษาร่วมกับชุมชนจัดกระบวนการเรียนรู้ให้มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูลป่าวสารและหารือการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การพัฒนา ระหว่างชุมชน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการบูรณาการจัดการความรู้ เป็นขั้นตอนและแนวปฏิบัติ ในการดำเนินการจัดการศึกษา โดยการศึกษาสภาพปัญหา สร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน และกำหนด เป้าหมาย บ่งชี้ความรู้ร่วมกัน การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ การสร้างและแสวงหาความรู้ การจัดกิจกรรม การเข้าถึงความรู้ การนำความไปใช้ การวัดผลและประเมินผล ติดตาม ตรวจสอบความรู้ ซึ่งได้มาจากความรู้ที่ฝังลึกในตัวคน ความรู้ที่แฝงในองค์กร และความรู้ที่

เปิดเผยแพร่แล้วตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2548 ถึง พ.ศ. 2552 (2548 : 44). ประพนธ์ พาสุขบีด (2548 : 22-

26). สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2549 : Bukowitz and Williams, 1999)

และ Saliss & Jones, 2002) รูปแบบการจัดการความรู้เหล่านี้เป็นกระบวนการสร้างสรรค์ ความรู้ใหม่ที่มีลักษณะ เป็นกระบวนการเชื่อมโยง แบบเกลียวสว่าน ดึงความรู้ที่ฝังตัวมาประกอบ เป็นความรู้ที่ดัดแปลง โนนากะและทาเกอุชิ เรียกว่าเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงความรู้ ซึ่ง บุคลากรมีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาตนเอง มีบรรยายภาคของ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่ดีมี ประสิทธิภาพเกิดการเรียนรู้ที่คงทน

ผลการวิจัยสถานการณ์การเรียนการสอนเพศศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า สถานการณ์การเรียนการสอนเพศศึกษาในปัจจุบัน ยังมีเนื้อหาในรูปแบบเดิมๆ และเริ่มนิยม การเพิ่มกิจกรรมที่เน้นการสอนเชิงบูรณาการให้เหมาะสมกับเด็กในแต่ละวัยมากขึ้น ปัจจัยที่ เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา ประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ ทั้งปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้าน ครอบครัวและปัจจัยด้านสังคม อาทิ โรงเรียน ชุมชน เพื่อน สื่อมวลชน ส่วนปัญหาในการ ให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา เป็นปัญหาที่เกิดจากครูผู้สอน ที่ยังมีค่านิยมว่า เพศศึกษาเป็นเรื่อง ปกปิด หักคนคดิที่แตกต่างกันระหว่างครูผู้สอนและนักเรียน ด้านการเรียนการสอนเพศศึกษาใน ปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นการสอนทางทฤษฎีมากที่สุด และเริ่มนิยมใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เพื่อชี้แจง แนวทางการแก้ปัญหารือการสอนเพศศึกษาพบว่ามีหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อชี้แจง แนวทางการแก้ปัญหารือการสอนเพศศึกษาอย่างมากซึ่งส่วนใหญ่แนวทางในการแก้ปัญหายังคงเป็นการ ตระหนักถึงปัญหารือการสอนเพศศึกษาอย่างมากซึ่งส่วนใหญ่แนวทางในการแก้ปัญหายังคงเป็นการ แก้ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของเด็กและเยาวชนมากกว่าการแก้ปัญหารือการจัดการ เรียนการสอน (วินัย รอดไทร, 2551 : 56) อย่างไรก็ตามการสอนหลักสูตรเพศศึกษาใน สถานศึกษายังมีความจำกัดอยู่มาก เนื่องจากปัญหาของผู้บริหารหรือครูผู้สอนบางท่านยังคิดว่า การสอนเพศศึกษาแบบให้ข้อมูลรอบด้านแก่ผู้เรียนอาจเป็นการชี้ไฟฟ้าให้กระอก กิดว่าเป็น การกระตุ้นให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้น แต่หากดูจากผลการสำรวจพฤติกรรมทางเพศใน ประเทศไทย พบว่า วัยรุ่นอายุ 18 – 25 ปี ร้อยละ 80 ของวัยรุ่นเพศชาย ร้อยละ 63 ของวัยรุ่น เพศหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว และในกลุ่มเดียวกันนี้ เกินกว่าร้อยละ 30 ของวัยรุ่นเพศชายเคย มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุน้อยกว่า 16 ปี ขณะที่ตัวเลขของวัยรุ่นหญิงคิดเป็นร้อยละ 9 (สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2552. : 22)

จากการศึกษาสภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เกี่ยวกับการเรียน การสอนเรื่องเพศศึกษาในสถานศึกษา การให้ความรู้แก่เด็กยังมีน้อย ถึงแม้ว่าจะมีการสอน เพศศึกษาสอดแทรกอยู่บ้าง ในวิชาของหลักสูตรในโรงเรียนทุกระดับ แต่ครูผู้สอนก็ยังไม่มี

ความมั่นใจที่จะสอนเรื่องเพศศึกษาแก่นักเรียน อีกทั้งครุณาดความรู้และวิธีการสอนที่จะสร้างความเชื่อถือแก่นักเรียน (กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ, 2542) แม้แต่บิดามารดาผู้ใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุดก็รู้สึกไม่มีความสะoda กใจที่จะพูดคุยหรือแนะนำเกี่ยวกับเรื่องเพศแก่บุตรของตน จึงพบว่าความรู้เรื่องเพศที่เด็กได้รับส่วนใหญ่มาจากการพื้อน การอ่านหนังสือทางเพศ สื่อ วีดีโอ หรืออินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นความรู้ทางเพศที่ไม่ถูกต้อง ทำให้เกิดปัญหาสังคมทางเพศตามมาอย่างไรก็ตาม การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ทุกหน่วยงานและผู้มีส่วนได้เสีย ไม่ว่าบิดามารดา ครู เจ้าหน้าที่สาธารณสุข และสื่อมวลชนการมีส่วนรับผิดชอบในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้องแก่เด็ก จากปัญหาดังกล่าวจึงเป็นสาเหตุให้ผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการจัดส่งเสริมความรู้เพื่อให้ครู ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน และนักเรียน มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบุคคลแห่งชาติ และรู้จักแก้ปัญหาชีวิต ให้ด้วยตนเอง สามารถนำวิธีการไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันต่อไป

ตามองค์ สามารถนำร่องการเบิกบูรณาการความรู้ในสถานศึกษา จัดระบบการจัดการความรู้จะสามารถแก้ปัญหาได้ เพราะจะทำให้ ความรู้ที่มีอยู่ใน กระจัดกระจาย และสามารถนำไปองค์การนั้นถูกจัดเก็บอย่างเป็นระบบและส่งเสริมให้มีส่วน ก่อนข้องในองค์กรเกิดการเรียนรู้ แบ่งปันความรู้ร่วมกัน ซึ่ง ปฏิภา พันภัย (2544 : 7) และ ประเวศ วงศ์ (2548 : 31) มีความเห็นว่า การจัดการความรู้ เป็นการจัดการให้มีการคืนพบ ความรู้ ความชำนาญที่แฝงเรื้อรังในตัวตน หากทางนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตอกแต่งให้จ่ายต่อการใช้ ศอย และมีประโยชน์เพิ่มขึ้น มีการต่อยอดให้ดงงานใช้ได้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง และภาคทุศะยิ่งขึ้น มีความรู้ใหม่หรือนวัตกรรมเกิดขึ้นจากการเอกสารความรู้ที่ไม่เหมือนกันมา รวมกัน และที่สำคัญก่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน ทำให้เกิดปัญญา สามารถนำไปแก้ปัญหาหรือ พัฒนาในเรื่องยากๆ ได้สำเร็จการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิภาพ ควรให้ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง พัฒนาในเรื่องยากๆ ได้สำเร็จการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิภาพ ควรให้ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง เป็นผู้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา หรือพัฒนาองค์การ สอดคล้องกับแนวคิดของ บุฟเฟอร์ และ คณะ (Butcher et al, 2001) ที่กล่าวว่าสถานศึกษา ต้องมีการบริหาร และจัดการที่เป็นระบบ โดยผู้ที่มีส่วน ก่อนข้องทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครุ นักเรียน บุคลากรสนับสนุน ผู้ปกครอง ชุมชน ต้องมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ที่ก่อให้เกิดองค์ความรู้ แลกเปลี่ยน และ กระจายความรู้ไปยังทุกๆ กลุ่ม ด้วยเหตุผลดังกล่าว

ผู้จัดการศึกษา ที่จะพัฒนาไปในรูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยการวิจัยเรื่องนี้ ทำการศึกษาแบบพسانวิธี ทั้งประยุกต์การวิจัยแบบ
มีส่วนร่วม การวิจัยและพัฒนา การวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเริ่มจากระยะที่
1 ศึกษาวิเคราะห์สภาพปัจจุบันขั้นพื้นฐานในปัจจุบันและการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ระยะที่ 2 เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจต่อการจัดการความรู้ ผู้จัดการศึกษาใช้
วิธีการ สังเกต สอบถาม ประชุมกลุ่มย่อย และใช้แบบสอบถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลกำหนดเป็น
กรอบแนวคิดรูปแบบการจัดการความรู้ ในภาคสนามเพื่อศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการ
ความรู้ จนกระทั่งมีรูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่
เหมาะสมและเกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนทำให้ได้รับความรู้ความ
เข้าใจเรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้อง

คำนำการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันปัจจุบันและความต้องการเกี่ยวกับการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษา
ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา เป็นอย่างไร
2. รูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ควรมี
ลักษณะอย่างไร
3. การทดลองใช้รูปแบบการจัดการความรู้ที่เหมาะสมเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิเคราะห์สภาพปัจจุบันปัจจุบันและความต้องการเกี่ยวกับการจัดการ
ความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
2. เพื่อพัฒนารูปแบบ การจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านวิธีการวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาฐานแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ด้านกระบวนการจัดการความรู้ ในการวิจัยครั้งนี้ใช้การประเมินประสานการวิจัยเชิงสำรวจจากผู้ประกอบ ครุภัณฑ์สอน และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่จังหวัดมหาสารคาม และการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research : AR) โดยอาศัยแนวคิดของเคนมิส และแม็คแท็กการ์ท(Kemmis and McTaggart, 1988) ที่ประกอบด้วยการวางแผน (Planning) การกระทำ/การดำเนินการ (Action) การสังเกตผล (Observation) การสะท้อน/การบทวนผล (Reflection) โดยเลือกพื้นที่ศึกษาคือ โรงเรียนเที่ยง สันติธรรมพิทยาคม ซึ่งเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษานาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 มหาสารคาม

2. ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา

2.1 ระยะที่ 1 ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

2.1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้ประกอบ ครุภัณฑ์ชื่อและนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การมัธยมศึกษาเขตที่ 26 จังหวัด มหาสารคาม ทั้งหมด จำนวน 35 โรงเรียน ประกอบด้วยโรงเรียนขนาดใหญ่ 9 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 9 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 17 โรงเรียน รวม ทั้งสิ้นจำนวน 35 โรงเรียน มีผู้บริหาร 35 คน ครุภัณฑ์สอน 2,020 คน และนักเรียน 36,070 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 38,125 คน

2.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร ครุภัณฑ์สอน และนักเรียน จากโรงเรียน ขนาดใหญ่ กลาง และเลือกในสัดส่วน 1 : 1 : 1 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครื่องชี้ และมอร์แกน ได้โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 9 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 9 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 9 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 27 โรงเรียน ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหาร 27 คน ครุภัณฑ์สอน 322 คน และนักเรียน 379 คน รวมทั้งสิ้น 728 คน

2.2 ระยะที่ 2. ศึกษาจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการบริหารการศึกษา ด้านการสอนและการเรียนรู้เพศศึกษา และด้านการจัดการความรู้ ด้านละ 5 คน รวมทั้งสิ้น 15 คน

2.3 ระยะที่ 3 ศึกษาจากกลุ่มผู้ร่วมวิจัยและกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวนเป็น

2.3.1 กลุ่มผู้ร่วมวิจัย ประกอบด้วย ผู้บริหาร 4 คน กรุ๊ปการจัดการเรียนรู้ เพศศึกษา 6 คน และ นักเรียนแทนน้ำเพศศึกษาของโรงเรียนเชียงยืนพิทยาคม จำนวน 15 คน รวมทั้งสิ้น 25 คน

2.3.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 – 4/8 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนเชียงยืนพิทยาคม จำนวน 290 คน ได้รับการสอนฝึกอบรม กิจกรรมการเรียนการสอนเพศศึกษาโดยครุที่ปรึกษา จำนวน 8 คน รวมเป็น 298 คน

3. ตัวแปรที่ทำการศึกษา ได้แก่ รูปแบบการจัดการความรู้ ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน คือ

- 3.1 การบ่งชี้ความรู้ (Knowledge Identification)
- 3.2 การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ (Knowledge Sharing)
- 3.3 การสร้างและแสวงหาความรู้ (Knowledge Creation and Acquisition)
- 3.4 การจัดเก็บความรู้ (Knowledge Preservation)
- 3.5 การเข้าถึงความรู้ (Knowledge Access)
- 3.6 การนำความรู้ไปใช้ (Knowledge Usage)
- 3.7 การวัดผลและประเมินผล ติดตาม ตรวจสอบความรู้ (Knowledge Evaluation)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ หมายถึง การดำเนินการศึกษาและปรับปรุงกระบวนการจัดการความรู้ เรื่อง เพศศึกษาให้กับครุ ผู้ปะรอง นักเรียน โรงเรียนเชียงยืน พิทยาคม ให้มีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการจัดการความรู้
 2. รูปแบบการจัดการความรู้ หมายถึง กระบวนการหรือขั้นตอนที่โรงเรียนใช้ใน การจัดการความรู้ ประกอบด้วย การบ่งชี้ความรู้ การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ การสร้างและ แสวงหาความรู้ การจัดเก็บความรู้ การเข้าถึงความรู้ การนำความรู้ไปใช้ การวัดผลและ ประเมินผล ติดตาม ตรวจสอบความรู้
- 2.1 การบ่งชี้ความรู้ (Knowledge Identification) หมายถึง การพิจารณาว่า วิสัยทัศน์/พันธกิจ/เป้าหมาย คืออะไร เป้าหมายเราจำเป็นต้องรู้อะไร ขณะนี้เรามีความรู้

อะไรบ้าง อยู่ในรูปแบบใด อยู่ที่ใคร การตั้งคุณจุดหมาย ที่ตนต้องการมีความรู้ และชี้ให้เห็นความรู้ที่มีอยู่ในตัวผู้ปฏิบัติงานในปัจจุบันเพื่อเป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาโดยมีขั้นตอนน่าสนใจ การ คือ 1) การระดมสมองเพื่อศึกษาและวิเคราะห์ สภาพปัจจุบันปัญหาในการจัดการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษา หาแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน กำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกัน 2) เล่าเรื่องจากประสบการณ์ที่สำเร็จ 3) วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้ที่ได้จากการฟัง 4) กำหนดเป้าหมายที่ต้องการมีความรู้ และ 5) ประเมินปัจจัยความรู้ของ ตนเอง ว่ามีความรู้อยู่ในระดับใด และสามารถแต่ละคนมีความรู้อยู่ในระดับใด ในการพัฒนาตนเองอันจะนำไปสู่การเป็นผู้นำที่ดีในโรงเรียน มีความคิดสร้างสรรค์และการตัดสินใจที่จะปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้เกิดผลดีขึ้น เกี่ยวกับการสอนเรื่องเพศศึกษา รู้จักรับฟังความคิดเห็นของคนอื่นชื่นชมและยอมรับในผลดีในของตนเองและคนอื่น และการพอกูกติกาที่วางแผนร่วมกัน

2.2 การแบ่งบันแผลเปลี่ยนความรู้ (Knowledge Sharing) หมายถึง การนำความรู้ที่มีอยู่ของแต่ละคนมาเล่าสู่กันฟัง ค่าวิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้ทราบถึงวิธีการที่สามารถแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ ของคนอื่นซึ่งอาจเป็นคนที่อยู่ภายนอกสถานศึกษา หรือคนที่อยู่ภายนอกสถานศึกษาที่มีความรู้และความชำนาญในเรื่องนั้นๆเพื่อจะนำไปปรับประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันของตนเอง อันจะทำให้เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความเข้าใจกัน นิยมร่วมมือ และมีความสัมพันธ์กันมากขึ้น ไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการปฏิบัติงาน มีขั้นตอนการดำเนินการคือ ได้ศึกษาข้อมูลของผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางการกำหนดความรู้ ในปัจจุบัน ของแต่ละคน ขอความรู้โดยสัมภาษณ์หรือสอบถามเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติ คือเล่า วิธีการปฏิบัติของตน และ สรุปความรู้ที่ได้รับ จากการแลกเปลี่ยนความรู้ ซึ่งทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีทักษะในการทำงานแบบมีส่วนร่วม

2.3 การสร้างและแสวงหาความรู้ (Knowledge Creation and Acquisition) หมายถึง การนำความรู้ใหม่ที่ได้รับจากบุคคลอื่น จากการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองและประสบการณ์การทำงาน มาหลอมรวมเป็นองค์ความรู้ใหม่ เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษา

2.4 การจัดเก็บความรู้ (Knowledge Preservation) หมายถึง การนำสิ่งที่สร้างขึ้น ใหม่หรือความรู้ที่มีอยู่เดิมที่ได้คัดเลือกแล้วมาจัดรูปไว้ให้ผู้ปฏิบัติงานได้ศึกษาและกันหากได้สะดวกและนำไปใช้โดยง่ายมีการจัดเป็นระบบบรรยาย และวางแผนสร้างที่เหมาะสมกับสถานที่ และสภาพโรงเรียนเชิงยืนพิทักษณ์

2.5 การเข้าถึงความรู้ (Knowledge Access) หมายถึง เป็นการทำให้ผู้ใช้ความรู้นั้นเข้าถึงความรู้ที่ต้องการ ได้ง่ายและสะดวก เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เว็บบอร์ด(Web Board) บอร์ดประชาสัมพันธ์ ในการจัดการเรียนการสอนของครูเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา

2.6 การนำความรู้ไปใช้ (Knowledge Usage) หมายถึง การนำความรู้ที่

สังเคราะห์แล้วไปใช้พัฒนาตนเองและพัฒนา ผู้เรียน นำความรู้ไปใช้เขียนแผนการสอนและเตรียมการสอนและนำไปใช้สอนนักเรียน เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้ นักเรียนมีผลลัพธ์สูงขึ้น และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามหลักสูตรกำหนดเกี่ยวกับเรื่อง เพศศึกษา

2.7 การวัดผลและประเมินผล ติดตาม ตรวจสอบความรู้ (Knowledge Evaluation) หมายถึง การศึกษาผลการนำความรู้ไปใช้ของครูและนักเรียนเพื่อให้ดำเนินการตามที่บ่งชี้ความรู้ไว้และเพื่อให้บรรลุตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ และนำข้อมูลที่ศึกษาได้มาพิจารณา ปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น เพื่อให้ครูที่ปรึกษานักเรียนแก้ไขปัญหาและพัฒนานักเรียนตามที่ วางแผนไว้ โดยผู้บริหารและครุร่วมกันนิเทศติดตามเรื่องเพศศึกษา

3. เพศศึกษา หมายถึง เมื่อทางของเรื่องเพศศึกษาที่ใช้สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ครอบคลุมในเรื่องต่าง ๆ ได้แก่

3.1 พัฒนาการของมนุษย์ (Human Development) การเปลี่ยนแปลงทางสรีระเมื่อ เข้าสู่วัยหนุ่มสาว พัฒนาการทางเพศ การสืบพันธุ์ ภาพลักษณ์ต่อร่างกาย (Body Image) ตัวตน ทางเพศและรสนิยมทางเพศ (Sexual Identity and Orientation)

3.2 สัมพันธภาพ (Relationships) ในมิติของครอบครัว เพื่อน การคนเพื่อนต่าง เพศ ความรัก การใช้ชีวิตคู่ การแต่งงาน การเลี้ยงดูลูก

3.3 ทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต (Personal Skills) ทักษะที่จำเป็นในการ ดำเนินชีวิต ได้แก่

3.3.1 การให้คุณค่ากับตัวเอง ๆ ซึ่งระบบการให้คุณค่ากันเป็นตัวชี้นำพฤติกรรม เป้าหมายและการดำเนินชีวิตของเรา

3.3.2 การสื่อสาร การรับฟัง การแลกเปลี่ยนความรู้สึกนึกคิดที่สอดคล้องหรือ แตกต่างกัน

3.3.3 การตัดสินใจ การต่อรอง การทำความตกลงเพื่อบรรลุความตั้งใจหรือ ทางเลือกที่ตนสามารถรับผิดชอบได้

3.3.4 การรักษาและยืนยันในความเป็นตัวของตัวเอง สามารถแสดงความรู้สึก

ความต้องการของตนเอง โดยการพิสูจน์ในสิทธิของผู้อื่น

3.3.5 การจัดการกับแรงกดดันจากเพื่อน สังเวชตื่อง และอุตสาหะ

3.3.6 การแสวงหาคำแนะนำ ความช่วยเหลือ การจำแนกแยกแยะข้อมูลที่

ถูกต้องออกจากที่ไม่ถูกต้อง

3.4 พฤติกรรมทางเพศ (Sexual Behavior) ที่พัฒนาไปตามช่วงชีวิต การเรียนรู้
อารมณ์เพศ การจัดการอารมณ์เพศ การช่วยตัวเอง จินตนาการทางเพศ การแสดงออกทางเพศ
การละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ การตอบสนองทางเพศ การเสื่อมสมรรถภาพทางเพศ

3.5 สุขภาพทางเพศ (Sexual Health) เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบที่ไม่พึงประสงค์
จากความสัมพันธ์ทางเพศ

3.6 สังคมและวัฒนธรรม(Society and Culture) ได้รับความรู้ และฝึกอบรม
จรรยาบรรณทางศักดิ์สิริ บทบาทชายหญิง (Gender Role) เรื่องเพศกับกฎหมายคุ้มครองสิทธิ
มนุษยชน เรื่องเพศกับศาสนา เรื่องเพศกับศีลปะ และเรื่องเพศกับสื่อที่มาในรูปแบบต่างๆ

4. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียน หรือรองผู้อำนวยการ โรงเรียน โรงเรียน
เชียงยืนพิทยาคม สังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 มหาสารคาม

5. ครุฑีมการจัดการความรู้ เพศศึกษา KM ครุ หมายถึง ครุผู้สอน โรงเรียนเชียงยืน
พิทยาคม ได้ผ่านการอบรมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษา จาก องค์กรแพช
(PATH) หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

6. นักเรียนแทนน้ำเพศศึกษา หมายถึง ผู้เรียนที่ผ่านการอบรมเรื่องเพศศึกษา จาก
องค์กรแพช (PATH) โรงเรียนเชียงยืนพิทยาคม

7. การวิจัยเชิงปฏิบัติการ หมายถึง การที่กลุ่มผู้ร่วมศึกษาเรื่องเข้าไปมีส่วนร่วมทุก
ขั้นตอนของกระบวนการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ การวางแผน การปฏิบัติ
การเก็บรวบรวมข้อมูล และการสรุปผล

8. องค์กรแพช (PATH) หมายถึง เป็นองค์กรที่พัฒนาเอกชนสาธารณณะและโดยชน
ระหว่างประเทศด้านการสาธารณสุขเพื่อสร้างเสริมสุขภาวะที่ดีของผู้ด้อยโอกาสในสังคม
ทำงานร่วมกับภาครัฐ เอกชน และองค์กรชุมชนในการพัฒนาผลักดันนวัตกรรม องค์ความรู้
ทางวิชาการ เทคโนโลยี โดยเน้นยุทธศาสตร์การทำงานที่สอดคล้องกับปัญหา วัฒนธรรม
ท้องถิ่นและวิถีชีวิต ชุมชน อันนำไปสู่การแก้ปัญหาและการพัฒนาอย่างยั่งยืน เพื่อสุขภาพที่ดี
ของมนุษยชาติ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. แนวคิดที่เกี่ยวกับการจัดการความรู้ (Knowledge Management) ที่ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดในการวิจัย โดยได้ศึกษาแนวคิดของ Nonaka and Takeuchi (1995), Arthur Andersen and The American Productivity and Quality Center, 1996; Alavi, 1997; Beckman, 1997; DiBella and Nivis, 1998; Kucza, 2001; Mertins, 2003; Heisig and Vorbeck, 2003; McKeen, and Smith, 2003; กองบรรณาธิการวิชาการ, 2546; วิชาเรียน พานิช, 2547; ชัชวาล วงศ์ประเสริฐ, 2548; สำนักงาน ก.พ.ร. และสถาบันเพื่อผลผลิตแห่งชาติ, 2548) และ ได้รับการนำเสนอในรูปแบบการจัดการความรู้ 7 ขั้นตอน (กระบวนการ) ประกอบด้วย สังเคราะห์จนได้รูปแบบการจัดการความรู้ 7 ขั้นตอน (กระบวนการ) ประกอบด้วย

1.1 การบ่งชี้ความรู้

1.2 การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้

1.3 การสร้างและแสวงหาความรู้

1.4 การจัดเก็บความรู้

1.5 การเข้าถึงความรู้

1.6 การนำความรู้ไปใช้

1.7 การวัดผล การประเมินผล การติดตาม และการตรวจสอบความรู้

2. กรอบเนื้อหาเรื่องเพศศึกษา

การจัดเนื้อหาการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาเพื่อให้มีความเหมาะสมและเกิดประโยชน์แก่ วัยรุ่น และเป็นการให้ความรู้ที่ถูกต้องอย่างเพียงพอ ผู้วิจัยได้ศึกษานื้อหาที่ครอบคลุม เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

2.1 พัฒนาการของมนุษย์ (Human Development) การเปลี่ยนแปลงทางสรีระเมื่อเข้าสู่วัยหนุ่มสาว พัฒนาการทางเพศ การสืบพันธุ์ ภาพลักษณ์ต่อร่างกาย (Body Image) ตัวตนทางเพศและรสนิยมทางเพศ (Sexual Identity and Orientation)

2.2 สัมพันธภาพ (Relationships) ในมิติของครอบครัว เพื่อน การคุณเพื่อนค่างเพศ ความรัก การใช้ชีวิตกู่ การแต่งงาน การเลี้ยงดูลูก

2.3 ทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต (Personal Skills) ทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต ได้แก่

2.3.1 การให้คุณค่ากับสิ่งต่างๆ ซึ่งระบบการให้คุณค่านี้เป็นตัวชี้นำพฤติกรรม เป้าหมายและการดำเนินชีวิตของเรา

2.3.2 การสื่อสาร การรับฟัง การแลกเปลี่ยนความรู้สึกนึกคิดที่สอดคล้องหรือแตกต่างกัน

2.3.3 การตัดสินใจ การต่อรอง การทำความตกลงเพื่อบรรลุความตั้งใจหรือ

ทางเลือกที่ตนสามารถรับผิดชอบได้

2.3.4 การรักษาและยืนยันในความเป็นตัวของตัวเอง สามารถแสดงความรู้สึกความต้องการของตนเอง โดยการให้สิทธิของผู้อื่น

2.3.5 การจัดการกับแรงกดดันจากเพื่อน สิ่งแวดล้อม และอคติทางเพศ

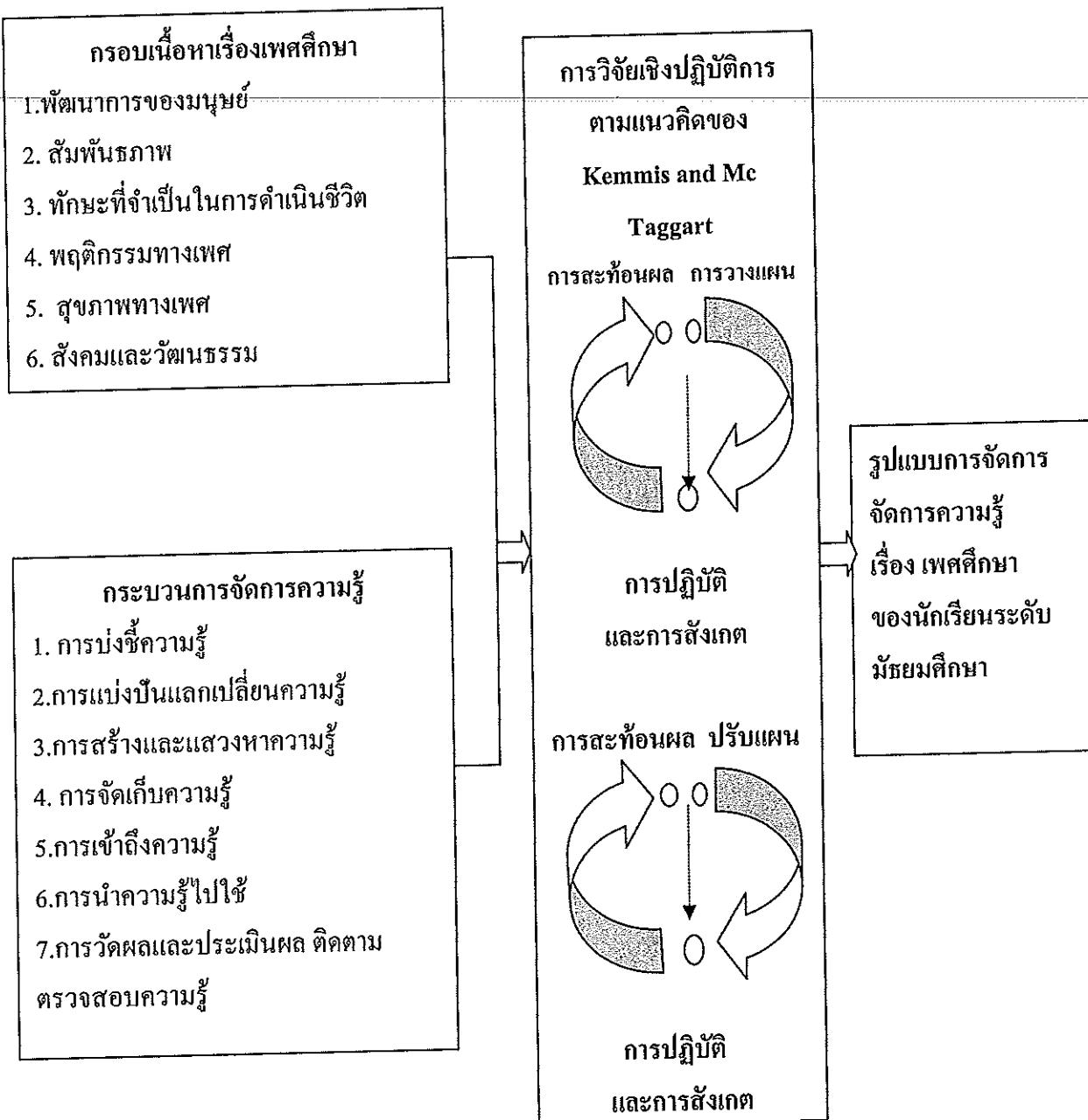
2.3.6 การแสวงหาคำแนะนำ ความช่วยเหลือ การจำแนกแยกแยะข้อมูลที่ถูกต้องของจากที่ไม่ถูกต้อง

2.4. พฤติกรรมทางเพศ (Sexual Behavior) ที่พัฒนาไปตามช่วงชีวิต การเรียนรู้ อารมณ์เพศ การจัดการอารมณ์เพศ การช่วยตัวเอง จินตนาการทางเพศ การแสดงออกทางเพศ การละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ การตอบสนองทางเพศ การเลื่อมสมรรถภาพทางเพศ

2.5. สุขภาพทางเพศ (Sexual Health) เพื่อให้เกิดเลี่ยงผลกระทบที่ไม่พึงประสงค์ จากความสัมพันธ์ทางเพศ

2.6. สังคมและวัฒนธรรม(Society and Culture) ได้รับความรู้ และฝึกอบรม จรรยาบรรยากาศีลธรรม บทบาทชายหญิง (Gender Role) เรื่องเพศกับกฎหมายคุ้มครองสิทธิมนุษยชน เรื่องเพศกับศาสนา เรื่องเพศกับศีลปะ และเรื่องเพศกับสื่อที่มาในรูปแบบต่างๆ

จากการวิเคราะห์สังเคราะห์แนวคิดดังกล่าว กำหนดเป็นกรอบแนวคิดเบื้องต้นในการวิจัย ดังแผนภาพที่ 1 ดีอ

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ครูและนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เรื่องเพศศึกษาได้ถูกต้องตรงกับความเป็นจริงในปัจจุบัน ครูสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อขัดการความรู้ให้กับผู้เรียน การจัดการความรู้ ใช้เป็นแนวทางในการเสริมสร้างความรู้และแก้ปัญหาของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาได้ในระดับหนึ่ง
2. ได้รูปแบบที่เป็นต้นแบบในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเพศศึกษาในโรงเรียน มีชัยนศึกษาและในวัยรุ่นให้ลดน้อยลง เป็นรูปแบบการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ได้มีส่วนร่วมในการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษา ให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ และส่งผลให้เกิดภูมิคุ้มกันที่ดีแก่ผู้เรียน